

**i utkanten
balanserar en
mossig bumling
på ett ingenting

är lika stabilt**

BENJAMIN ROSENLUND

ARVID MÖRNE | DIKTER

Vinnarbidragen 2026

SVENSKA FOLKSKOLANS VÄNNER

Vinnarbidragen
i Arvid Mörne-tävlingen

2026

Skrifter utgivna av Svenska folkskolans vänner – volym 252

ISBN 978-952-7076-77-4

Layout: Rabbe Sandelin

Oy Nordprint Ab, Helsingfors 2026

Vinnarbidragen
i Arvid Mörne-tävlingen

2026

Arvid Mörne-tävlingen 2026

Första pris, 5 000 euro, går till Vera Arhippainen, Kyrkslätt, för ”Du får följa med mig ut”. Det är en suggestiv svit om att mäta det som håller på att försvinna. Vetenskapens registrerande språk möter en kroppslig erfarenhet av ett Östersjön i förändring, medan orden själva sprids över sidan som mätpunkter i ett landskap läsaren tar sig igenom. Språk och typografi samverkar med stor säkerhet; avstånd och förskjutningar på sidan blir en del av läsningen. Resultatet är en lågmäld men drabbande poesi om att bevittna, registrera och minnas en värld som förändras ”decimal för decimal”.

Andra pris, 3 000 euro, tilldelas en diktsvit av Jakob Holm, Helsingfors. Från det himmelska till den kanadensiska östkusten, omspannar dikterna en tillvaro av rymd och gåtfullhet. Kaxigheten i anslag kombineras med språklig finkänslighet och en särskild fallenhet för avslutande rader. I det atmosfäriska löper ett drag av hot, en fara att förföras av.

Tredje pris, 2 000 euro, tilldelas Viktor Östman, Helsingfors, för att han i sin diktsvit ”Vem ska komma ihåg?” med språklädje och schvung håller lärarinnons högsvenska stängen ännu en stund. Poeten lyckas väl att med det dialektala språket som verktyg gripa fatt i en försvinnande, eller kanske redan svunnen, tid och plats, samtidigt som dikterna mycket skickligt ansluter sig till det muntliga berättandets akuta direktitet i en vardaglighetens sfär av här och nu.

Ett hedersomnämmande tilldelas Tilda Forss, Sibbo, för en diktsvit. Diktsviten vänder en vistelse i kunskapens arketypiska miljö – skolan – till produktiv naivitet. Hur blir allting som det är? Den språkliga närsyntheten och poetens förtjusning i enskilda ord är inte oskyldig. När de sedvanliga betydelserna börjar luckras upp, kan även större fenomen skrivas om. Bevisligen gäller det här även Edith Södergran.

Ett hedersomnämmande tilldelas Benjamin Rosenlund, Helsingfors för ”Funderingar kring Trinity Rodman”. Det är en lekfull diktsvit där vardagens mest konkreta beståndsdelar – fotboll, kikärter, fiskmåsar, äppelvälning – öppnar sig mot frågor om tid, död, föräldraskap och ansvar. Med djärva associationer, drastisk humor och en språklig energi som hela tiden rubbar perspektivet rör sig dikten mellan materiellt och metafysiskt, privat och kosmiskt. Resultatet är en oroande och vital poesi där tanken själv tycks bli diktens form.

SFV:s litterära tävlingar

Syftet med SFV:s litterära tävlingar är att främja intresset för att skriva skönlitteratur. Det finns två tävlingar: Arvid Mörne-tävlingen (för under 30-åringar) som instiftades 1986, och Solveig von Schoultz-tävlingen (för dem som fyllt 30) som instiftades 2004.

Vartannat år gäller tävlingarna dikter, vartannat år noveller. Tävlingsperioden för båda tävlingarna är från den 15 mars till den 15 juni. Prissummorna är I pris 5 000 euro, II pris 3 000 euro och III pris 2 000 euro.

Förstapristagarna erbjuds även en kortkurs i skrivande på Nordens folkhögskola Biskops Arnö i Sverige. Kortkursen äger rum på sommaren och pågår cirka fem dagar. Därutöver får alla som premierats i SFV:s litterära tävlingar också delta i ett skivarseminarium. SFV förbehåller sig den första publiceringsrätten till de prisbelönade tävlingsbidragen.

Arvid Mörne

Med sin naturlyrik etablerade **ARVID MÖRNE** (1876–1946) skärgården och kustbygderna som finlandssvenskarnas eget poetiska landskap. Han hörde också till de mest respekterade bland ”den svenska jordens” ideologer, som ville bygga upp ett folkligt, finlandssvenskt och patriotiskt nationalmedvetande.

Men för det svenska ekonomiska och politiska etablissemangen framstod Mörne i många avseenden som oppositionell person. Det var inte bara mot AKS och äktfinsk svenskfientlighet som Mörne höjde sin berömda djupa malmstämma; också mot Lapporörelsen och dess svenska gynnare, mot höger-radikalism i allmänhet och även mot de kommersiella

intressenas kulturella förmynderi yttrade han sig både som diktare och publicist. Mörne var också Finlands mest framträdande representant för den nordiska demokratins ”beredskapsdiktning” mot de totalitära tendenserna i 1930-talets Europa.

Redan som ung hade Mörne väckt uppmärksamhet med sin friska men ännu något oviga lyrik, men av den samtida konservativa kritiken ställdes han i skuggan av andra diktare. Senare bedömare har med skäl vänt på rangordningen.

I pris

Vera Arhippainen

Jag är journalist och frilansskribent från Helsingfors. Jag jobbar som chefredaktör på tidskriften Finlands Natur och studerar nordisk litteratur. Jag har också en magister i miljövetenskaper. För framtiden har jag en del skönlitterära planer.

Du får följa med mig ut

En nyfödd tånglakej
den borde saknas här.
En kropp stor som regn,
i en brackvattenbassäng.
En genomlyst ryggradsstång.
Sju millimeter lång.

Äsch.

I rapporten från i fjol står det:
ingen signifikant förbättring.
Det är ett märkligt språk,
en kollaps som sker
insignifikant.

När du försöker fånga den
på bild
blir det bara ett veck i vattnet
mot den mörka baljan.

Vid provstation fyra
driver en oljehinna in mot vassen
i färger
jag som barn skulle ha kallat vackra.
Och längre in mot stranden
står fritidsbåtarna uppdragna.

Du får följa med mig ut.

På väg hit frågade du
 hur det ser ut. Under transportsträckan
 till provplatsen
 klirrade behållaren i bilen
 och du frågade
 varför jag blev kvar
 i det här arbetet. Du undrade om
 det alltid luktar så här
 i det här arbetet.
 Vi kom fram till
 viken där fiskarna vänder tillbaka
 långt innan ytan.
 Och utan att använda ordet sorg slår en boj
 i samma ton
 som dagen innan.

Du får följa med mig ut.

Du får anteckna
 med kameran i famnen, stranden
 väntar på oss. Det
 ser enkelt ut på håll,
 på håll
 går det att överblicka,
 dina bilder klickar
 hela vägen fram.

Du får följa med mig ut.
 Kroppen får förhandla
 med underlaget. Den får balansera
 på hala stenar.

Slemmiga av alger, ett tunt lager kisel
 mellan stövel och granit,
 ett skikt,
 och du får kämpa
 för du lär dig
 hur halkiga stenar
 ser ut.
 först efter några år

Du får följa med mig ut.

Här trycker vattnet vadarbyxorna
 mot smalbenen,
 pressar tyget hårdare
 mot knäna.
 Visst känner du hur hela viken
 står och lutar sig mot oss?
 Hur den pressar tyget
 mer sugande hela tiden.
 Och kylan pressar plötsligt på
 genom underlagren, huden,
 men vänta, snart känns benen
 inte längre kalla,
 bakom oss står tallarna,
 vridna av vind, mellan stammarna
 längs strandkanten

syns parkeringen,
 två tjänstebilar, din kaffetermos,
 glömd

på motorhuv.
 Kluckar, kvitter, morgonljuden
 och så ljuset.
 Det ligger lågt

över de grunda vikarna,
 varje liten våg slår mot hälarne,
 mäsarna har börjat väsnas.

De flyger högt över träden,
 har hunnit långt innan solen.
 Deras korta hårda läten,
 och längre ut, från farleden,
 svarar dem andra fåglar
 redan.

Du kämpar över stenar
 och när de tar slut
 måste varje steg dras loss
 med samma våta sugljud.

Du får följa med mig ut.

Du får fråga mig
om havet återhämtar sig.

Äsch,
ska jag säga,
det återhämtar sig hela tiden.

Sen ska du fråga vad som händer
om blåstången försvinner.

Då försvinner sånt
som trodde att blåstången
alltid kommer finnas.

Sen säger jag inget mer
på en stund.

Jag tar upp ännu ett provrör,
håller det mot ljuset.
Du lutar dig närmare.

Färjan
passerar längre ut,
semesterveckornas, containergodssens,
fjärrans vita brus.

In mot land
ligger villornas altaner byggda
för kvällssol och havsutsikt
mot ett vatten som motvilligt
blommar.

Någonstans där
slår en bildörr igen.

Det är märkligt
hur högt allting hörs
och så långt ut.
Också solen har hunnit högre nu.

Ljuset går längre ned
men inte lika långt som förut.
Vi ska mäta också det.
En vit skiva i lina
som glider ur ljuset.

Vid den yttersta mätpunkten
är siktdjupet 1,7 meter.
För tio år sen
skulle samma skiva
ha försvunnit
vid fyra.

Du skriver med iver.
Du vill ha mer
än en mätboj
som mäter
en lugn serie värden
genom juli, augusti, september.
Vi för ner vår skiva,
färjan vänder
igen.

Du vill veta vad jag gör
med mina dagar.

Jag vill veta vad du skriver
i ditt block.

Kanske samma sak
som alla andra skrivit.
Att sommaren kom tidigt.

Lukten från viken
när vinden inte vänder,
sötman från växtdelar
som svaveln
under stenar, mörkret som långsamt grenar
sig genom vattnet,
genom natten.
Hela dagen
har mätutrustningen legat framme
Det är märkligt
hur länge man kan vara
i ett landskap
innan det verkar märka
att man är där.
Viken ligger stilla här.
I den mörka baljan
rör det sig ännu.
Bojen slår
mot metall.
Slår mig
som står knädjupt i Östersjön
med vatten över huvudet.

Hela havet stormar
nere i näringskedjorna,
och inne på campingen
springer barnen mellan husvagnarna.
De skriker av skratt
när musiken tystnar
och plaststolarna dras undan
en efter en.

Om de bara visste
Om de bara
Om de
Om

du frågar vad
man kan vänja sig vid.
Vid vad då,
ska jag säga
och du svarar inte heller.

Visst förstår du själv
varför det blir kallare
där det planar.
Jag vill visa dig
hur temperaturen stiger
i grunda vikar.
Hur kroppen reagerar
på botten stenar.
Det finns diagram,
kurvor och mätningar
för allt detta,
Ändå står jag här
år efter år
och ser på samma botten.
Vänd blicken upp
mot där vattnet byter färg,
från brunt till gröngrått,
och faktiskt blått.
Det är ingen fara,
ska jag säga.
Säga referensvärde
för något som nästan inte finns kvar.
Registrera förändringarna
decimal för decimal.
Temperaturserier
från kallare somrar,
siktdjup
från klarare hamnar.
För att någon senare
måste kunna säga exakt
hur det gick till.

Ute i farleden
går färjan igen.
Ikväll kommer ljusen att tändas
längs däck
ett efter ett.

II pris

Jakob Holm

Jag är 25 år och hemma från byn Hirvlax i Nykarleby, men bor nu i Helsingfors där jag studerar nordisk litteratur. Mitt skrivande har utvecklats genom mitt breda läsintresse, som gett mig en mängd språkliga och stilistiska förebilder. För tillfället skriver jag mest uppsatser och opinionstexter, men någonstans mellan deadlines och måsten kan inspirationen slå till, och så föds det små alster av olika slag: allt från snapsvisor till kortprosa – och poesi förstås!

ta en förbränningsmotor
säg en dieselmaskin
den drivs inte med bränsle
bränslet är bara ett villkor
för motorns drift
en dieselmaskin
den drivs med villkor

säg att alla maskiner tystnade
då skulle du få höra
en villkorslös sång

de kommer mera sällan nu
likt bönesvaren och miraklen
dessa infall av klarsynthet
som redigt lossar uppdämd
sanning

som om alla vägar var tunnlar
och bara ibland fick man säga
se nu, vi kommer ut
i ljuset

kära gud

alla dessa klösmärken mot revbenen
blinda gudar sataniska apparaturer
ett psykoanalysens monster
som vill i kbt kbt kbt
ett enda jagande-sin-svans

herregud
kära gud
jag blidkar dem
om och om igen

amen

du frågar
vad är det för djur som
går på din rygg är det
älgen
björnen
eller en liten mus

jag tänker
djur och djur
vad är du för en varelse
vilken varelse har
sådana händer

man har ropat efter dig
sade hon när jag återvände
var har du varit

men jag

jag bara satte mig
på andra sidan köksbordet
och tysta såg vi på varann
medan nattens kornblå sav
sakta steg i himlen

epilog:

till den som avlades på kanadensisk östkust
och skred med hundsim och täta pälsen
genom atlantens köld om hösten
kom med svart och mjuk galjon
i stadig kurs mot alla dem
som inte hölls på ytan

som lotsade oss troget
tills fot åter mötte
fasta bottnen

III pris

Viktor Östman

Jag är 25 år och kommer ursprungligen från Maxmo i Österbotten. För tillfället bor jag i Helsingfors, där jag studerar historia vid Helsingfors universitet. Historia representerar för mig allt – var vi har varit, var vi är och vart vi är på väg. Skrivande har för mig varit ett sätt att förstå världen jag lever i, dess frågor, dilemman och tvetydigheter, oavsett om det sker ovanför den säkra fotnoten eller genom den ibland så mångtydiga dikten.

Vem ska komma ihåg?

1. Fadern och kråkan

Kråkon, han skreik.
Ut på gårdin va e,
som han hadd sin leik.

Far, han teig.
Ordknappheitin tou över han,
fö ilskon, han va seig.

Ere fågelfä, elo livi?
Som skaver? Blottar se?

Geväri tou han i handin sin.
Han kuna itt tål kråkon,
som larva och hadd se,
nameir.

Skotti hördis på langa vägar genom byin.
Eko ljuda som att he vila ha nainting sagt.

Men he vart itt na sagt,
för far höll ännu starkt,
i allvare.

2. Heimomkring

E heim omkring ett tag.
Gick ut på byin,
fö ti funder på hu he sir ut tär ida.

Vi gambä butikin opp i byin.
På pappos tid.
Tär bruk he kun va drag.

Men nuförtidin,
så finns he itt alls så mytchi kvar.

Allt dras åt eitt håll.
Städren.

Vem ska komma ihåg?

”Itt ja!” Utbrast ein i församlingin.
”Jag ska ti Sverige, elo ti na ader ställ.
Nainstans tär man var värt na”

Ti stann jär, var ju itt ti na.
Påstod di.

Men jag vill kom ihåg.

Nain måst ju finnas jär för ti si.
Itt kräver ja na mytchi sus och dus.
Ti minnas för tem som itt kräver
uppmärksamheit elo dömand blick.
,

Kanske man får lov att var eremit tå.

3. Moderspråtchi

I skolan talar man högsvensk.
He ha lärarinnon sagt!
Me hjälp av diktamen å Runeberg,
å mamm som ha sagt ja ska lyd.

Men på rastan bråkar di me me,
tå itt ja talar ordentli dialekt.

Di kallar me för taso, tönto.
Talar itt tu dialekt?
Som all ader?

Bestäm edar nutå!
Viken ska he va?
Ska he va ”i jånst”
Elo ”för en stund sedan”,
som Torolf hadd slaji se i huvu?

Man lärd ju se ti var kameleont,
att kunna byta när så nöden kräver.

Först nu ha ja fatta,
he va aldri språtchi,

egentligen.

4. Att ro

Att ro,
jag ror,
ror, ror, ror.

Gambäfarbror star i båtin.
Åtti vintrar ha han sitt,
men jär star han äntå.

He draggar söderut.
Ja sätter emot me allt ja har,
för ti haldas på ställi kvar.

Fiskin kan man ju köp vi butikin.
Så va gör vi jär?
Me årorna tätt i mitt grepp?

Men jag vet varför.

He e tidin som e emot oss.
He e allt va han har kvar.

Han lägger ut nätin
me en hoppfull blick.

Så jag ror,
ror,
ror, ror, ror.

5. Bryggfantasier

He blåst opp ti storm,
i vikin som löpt in i byn.

Ja satt me ner,
fast jag itt sku ha borda.

Ja såg ett skepp, med köl, mast,
å rivandis vind i akterseglin.

Ja såg eit brudpar,
som höll om varader,
som att di aldri sku släpp.

Ja såg å hur segli rivdis sönder.
Hur vattni sköld över dem.
Hur di släppt varader,
fast di kämpa emot.

Just tå såg ja hur vindin böra mojn,
å solin böra kom fram,
från bakom molnen.

Det här ha bra kuna händ.

6. Suckarnas borg

Ein herrgård, me mytchi åker, äng och skog.
Fanns ein gang i tidin,
när tär ja bor.

Ein gambelan släkting sa ein gang:
”oj va torparan vart plåga ov herrskapi,
tå dagsverkin sku utföras vi skördetid”.

”Tänk om livi sku va bra? Utan allt slit å pinas?”
Utbrast torparin säkert tå herrskapi
tog hälften av råjin å korne.

Nu e he lispan herrskapi bortflytta,
men iställe så ha na ader höga pampar
flytta in mellan feodalismens väggar.

Herrgårdin ha blivi kommunhus.
Så he va itt ens nödvändigt
att ta ner vapensköldan.

Eitt annat sorts dagsverk kan nu sis på herrgårdin.
Tå kommunalaran tar koffertin under stado arm,
å träder in i *suckarnas borg*.

7. Vägen till ingenting

Väädin ha vari så stor,
från att ha vari så litin.

Från fickon når ja nu ut till all,
å allt.
Tå ja förr måsta sta framför di,
fö ti kun tal me nain ader.

Men va ha vi tappa på vejnin?

Tidigare kunna he va skillna,
på hu man tala milan byan.
Jag talar bara nain sorts rotvältsko,
som itt hör heim nainstans.

Intryck kombär från kors och tvärs.
Sinne mitt haldär på ti sprick sönder.
Likt vejnin ti skärgårdin, oskött och nöit.
Vejnin som va mena, att ta oss ut ti väädin.

He gar framåt, jorå.
Men he e mang som lämnar kvar,

på busshållplatsin.

8. På jakt efter solen

Nu ha frassin hamna opp i trä,
igen.

Langt opp vila han nå.
Så langt opp, som he bara kuna gå.

Fattar han int, Frassin?
Ti tro att han sku va unik, speciell?
Han bord ge upp, kom ner ti jordin.
Int e ju han ett lejon, riktigt.
Frassin.

Han bord skaff eitt riktig arbeid.
Fru, familj? eitt stort hus kansk?
Ti slut hald åpå me tokode trams.
Att slut pjaldär om dröömin sin.

Kan int han bara fatt he?
Frassin min?

Nåja, ja hämtar väl stegan tå.

9. På fast punkt i väldigt hav

Fammo kom cyklandis förbi ein da.
Hon svängd lugnt in på gårdin,
hon vila ha visa na.

En fågelung, rädd och svag,
som hadd tappa bort se
i ett stormot hav.

Åt me gav fammo he viktiga oppdrage,
ti skydd he livi som råla,
sparka, vila heim.

Vem e ja? Att anta en modersroll?
Knappt tie år, me pojksträck i sinne.
Int hadd ju jag nain jävla koll.

Men fö fammo va livi en helig sak, oavsett vad.
Så fö me hadd he aldrig komi på tal,
att kunna säg nej.

Specielt när hon så starkt lita,
på mej.

Epistemologins grunder

Hedersomnämnannde

Tilda Forss

Jag är 24 år, bor i Sibbo och har studerat litteraturvetenskap vid Oslo universitet. Jag utför nu en magister i nordisk litteratur vid Helsingfors universitet. Mitt skrivande startade 2021 då jag skrev mitt första långa autofiktionala verk, Marlo. Detta blev startskottet för en skrivarmani som jag hoppas aldrig tar slut. Marlo skall hösten 2026 sättas upp som teater vid The Space Theatre i London. För tillfället arbetar jag som ordkonstlärare vid Sydkustens Ordkonstskola och skriver på min nästa roman som behandlar monogami, religion och utbytesstudier.

Heva heva heva

skrev en
desillusionerad
vikarierande
fysiklärare på tavlan

som underhållning
och svar.

Utbildning, tautologi,
klassen prövade sig fram
etymologisk anarki
kinder kneps
blytung
härmandet

*kunskap, regi
'to be or not to be'
gravitation, graviditet
världens ursprung
väte, helium och matris
av hjulet och paradiset.*

Det var en gåta
iklädd ett skratt.

*He va he
kan du den*

*va he va
kan du allt.*

**Läxa till tisdagen 23.6, sida 2, definitionerna
(glöm int)**

De facto
Underrättele
Invandrare
Utvandrare
Expatriot
Patriot
Nationalist
Nationaldag
Nationalromantik
Sublim
Frihetskämpare
Gränsöverträdare
Hyperverklighet
Fascination
Besatthet
Annon
Konglomerat
Autokrat
Faktiskt
Facken
Fackgrupp
Fackgranska
Fackkunniga
Facklärare
Fackminister
Fackfolk
Fackskola
Facktidning
Fackuttryck
Fackförbund
Fackanslutna
Fackarbetare
Fackanstalt
Fackbibliotek
Facklitteratur
Fackböcker

Fackeldansarna

**En Palestina
Åt Södergran och Darwish**

Skriv ner det här!
Om landet som icke är
du med titel, utan namn.
Fyll din famn med min sångs hetta.
Tänk på då du var ett människobarn
och – nej fan – låt oss börja med att älska

det som inte finns, älska
det odöpta. På första sidan, skriv så här!
Jag var ett människobarn
jag är
fortfarande mänsklig. Sen, aska, glöd, hetta
– sida två – “rätta visans namn”

– slå larm – för visum, gräns, och häkte behövs ett namn,
generationskunskap om att hata och att älska,
en slätt, en trädgård, vatten och hetta.
Fyll sidor med barmhärtighet och lär dig att här
finns det som var och det som är.
Se trettio sekunders klipp av människobarn.

Stanna upp och kvar. Människobarn.
Vädja åt ett användarnamn
om vad ilska är.
Vem kan du älska?
Var är ditt här?
Kyla, kyla, kyla, hetta.

Ditt liv ska bli en svettig villa av hetta.
 På natten – sova – människobarn.
 Du skriver ner allt så här,
 av det som är kvar – din ålder, kön, sen namn.
 Alla flyr om de kan. Älska
 din nästa. Cirkla vad det innebär.

Bestäm: jag skall, vill bli, och är
 en ilsken hetta,
 en sargad panna som kan älska,
 ett förbannat människobarn.
 Om inte annat än deras namn
 – skriv dem sanna här.

Ditt centrum för balans

ligger i innerörat.

När du var tolv
 handarg
 i handstående
 på den höga barren i HGK
 var dina fötter högre
 än ett litet hus.

Nu spänner du
 blicken
 i glaset
 på bordskanten.
 Och låter stigbygeln
 fänga tårar.

Framsteg

Ping!
Den desperata nörden:
använd mig.

Hjälp?
Med läxorna, tankar, mejl?
Ladda ner

psy-
en app för teater, för
ki-a-ter.

Så
o-galen – gapa stort för
reklamen!

Fans
tvåstegsverifiering;
charlatan.

Köp
mera utrymme, en ny
laddare

*Välj
mig, välj mig över familj,
över vän.*

Allt
en vägg, uppdatera, sen
se röken.

För
gammal, lite utrymme
långsammast!

God
känn integritetspoli-
sen då du

dör
kan vi äntligen lyfta
huvet mot

sol
en dag
i taget

fram
du steg fram, det här är fram
steg för vem.

Känn
jag ber känn: blir du lämnad
nu kom hem.

Hedersomnämmande

Benjamin Rosenlund

Jag är 23 år, bor i Vallgård och är intresserad av rosa sugrör. Mitt skrivande började efter Platons död. För tillfället upplever jag.

Funderingar kring Trinity Rodman

I.

jag är

rädd för all
död som inte är

min egen

kokar kikärter
och ser på fotboll
Trinity Rodmans skalle

hon tilländalöper
viktlöst över det gröna
i egenskap av inverterad häst

II.

det har skett
en liten förlossning i fiskmåsens lunga
stenen skramlade en vit dag

även denna bumling
har prövat sig mot tiden

tvingats till ytan av en ovansida
och oerfaren trakt

dess ande gräver
och ter sig rimlig

vingar fåktar

fiskmåsen trycker sig mot stenen
i kvav hetta

för 400 år sedan
kanske någon trycker tillbaka

och föreställer sig en salig geometri
simmade i den gråa vätskan
som vi kallar under jorden
det är bara en fråga om tid och tid

och tid
liksom vore det symtom av exil

vet fiskmåsen att den kunde sjunka genom sten
bara sjunka och

att ett universum filtreras i dess hjärta?
träder ut på andra sidan

400 år senare

och här står jag och projicerar
mitt tillstånd
på en jävla fiskmås

vilken lyfter
med domens gulöga

och trycker sig mot himmelen

om 400 år
kanske någon trycker tillbaka

III.

i utkanten
 balanserar en mossig bumling
 på ett ingenting

är lika stabilt

IV.

att ligga i romb-sängen
 här i hörnet av det rum vilket långsamt sjunk-
 er ner i ängen analogt
 (ett hus är en kantig bön
 till hälften
 genom mullen)

det första att se
 var att takbrädorna blev till fruktskalet
 av ett hav

det andra att se
 var att den högra väggen blivit till flatan
 av en hand—kropps-
 del bland andra delar
 vilka

delar? som
 anatomi?—som
 störtar ner i söcken

det fjärde att se
 en schal

marterad tills djupet

V.

hon ljuger regnet
 avses någonting bortom det materiella?
 alltid finns det
 enstaka turkosa tusch-änglar i det
 förortsgräs som minnen nödgas lära känna *tro inte*
 viskar hon *att det är fråga om någonting ovanför empirin*
vi kan ju mäta regnets avigsida

men en lögn? på tröskeln till apokalyps:
 det är utan missförstånd som livet... hon pekar—
det är den där jag avser!
 alla turkosa änglar vrider sig för att få en skymt
 ett foster eller lögn
 en leksak? någonstans
 i förbarndomen klämtar en hink
 vatten bärs över *absolut*

alltid: som *all tid*—som vrålar av möjlighet
 att vakna är att jämföra och sedan distraheras
 glömma
 bort att dra analysen till sin spets och

förstå—när hon var sju sade hennes mamma: *om du någonsin faller högt uppifrån*
kanske en balkong spänn dina ben raka de kommer att krossas av asfalten
tvungna labyrinth av chockerat skelett och du kommer att paralyseras men detta kan
rädda dig

i köket trummande
 nervöst med en cigarett mot en ketchup-flaska *ett barn*
faller inte rostades hon ilsket *ett barn faller inte tro inte*
att du förstår

du är trygg
 betydelse förblir ett odefinierat ord
 innebörd förutsätter en geometri
 fastän en etisk sådan

regnet har en avigsida
 hon ljuger regnet

turkos

VI.

sol i nät
och hållet

vem?

grön doft
tidens

halvt och hållet
sonika

VII.

ditt barn trumslaget
uppmärksammar dig
med pekad vass nagel:

*den där blå spindeln
i hörnet har många lemmar
som lider*

rotera blicken mitt i
flygplanet störtande—
äppelvälling är en dogm
vrid en blick och se:
är det din
ljumma makas ådror
intill fönstret?

ja förvisso ett smaskens flygplan
men barnet vägrar gapa
som en idiot ju

ät och bli stor
bli till en människa

halvgjuten
står en sjukstuga och trycker
in sin form i änglalår
äppelvälling en terrorism
du har ingen bil
det enda baksätet barnet sitter i

är det hudens färg
eller doft?

*den där blå spindeln
i hörnet har många lemmar
och lider*

himmelen skymtar
det kallas väl sjömansbyxor

”när spindlarne väfva flitigt ute, och arbeta
de under regn, blir det ej långvarigt. Om det bara blir så stor fläck
mellan molnen före middagen, att man kan sy ett par sjömansbyxor däraf, blir det
vackert väder mot kvällen.” (Timberg, G. (1908): *Populär meteorologi: efter nyaste
forskningar framställd*. C. E. Fritzes Bokförlags Aktiebolag. Stockholm).

ditt barn är ett förfall
åt andra hållet
omvänt

avigsidan sprudlar vår

”I Östergötland heter det eget nog, att när myggen
dansar i solnedgången, blir det regn.” (ibid.).

ditt barn är ett förfall
eget nog
ditt barn

kan uttala en pagod och
tappa det på nåring
liksom spetsa ett granatäpple

alternativt Gabriels hjärta
och då plasman fälls i regn
kan du ana varför myggen dansat
trots att du ingalunda är från Östergötland

i bästa fall
nätt ifrån förhoppning
om hela symfonin
om och om:

*den där blå spindeln
i hörnet har många lemmar
som lider*

rotera blicken
se blå blixtar
sprakande flisande av rörelsen
på ett slagfält:

en marsch och en inräkning
ett enda slag mot virveln

blir till allt ditt

barn

VIII.

Trinity Rodman
lägger in ett mål

Tidigare prismottagare i Arvid Mörne-tävlingen

2025 NOVELLER		2017 NOVELLER	
I	Markus Vestersund	I	Dea Solin, Malmö
II	Iris Härö	II	Quynh Tran, Malmö
III	Nela Silfverberg	III	Axel Åhman, Helsingfors
Hedersomnämmande	Vera Arhippainen Alex Nyman	Hedersomnämmande	Ida Kronholm, Helsingfors Julia Mäkkylä, Åbo
2024 DIKTER		2016 DIKTER	
I	Felicia Sarling	I	Adrian Perera, Åbo
II	Vivi Lindberg	II	Sara Ebersson, Uppsala
III	Mattias Wingren	III	Nina Östman, Helsingfors
Hedersomnämmande	Sonja Lindstedt Ida-Maria Sola	Hedersomnämmande	Déa Solin, Skurup Mirka Sulander, Helsingfors
2023 NOVELLER		2015 NOVELLER	
I	Alexandra Harald	I	Satu Laukkanen, Åbo
II	Amanda Nylund	II	Christa Lundström, Vasa
III	Vendla Fagerudd	III	Julia Wickholm, Söderkulla
Hedersomnämmande	Rebecca Ahlbäck Daniel Wickström	Hedersomnämmande	Malou Ziliacus, Bromma Mariann Hilli, Åbo
2022 DIKTER		2014 DIKTER	
I	Cim Dahlle	I	Josefin Öst, Åbo
II	Jorunn Lavonius	II	Ingrid Weckström, Åbo
III	Henrika Biström	III	Hanna Ylöstalo, Åbo
Hedersomnämmande	Amanda Aumanen Stella Michael	Hedersomnämmande	Josefin Nylund, Vasa Otto Sandqvist, Helsingfors
2021 NOVELLER		2013 NOVELLER	
I	Felix Fortelius	I	Martina Molis-Mellberg, Åbo
II	Julia Mäkkylä	II	Ellen Strömberg, Jakobstad
III	Evelina Kulp	III	Otto Donner, Helsingfors
Hedersomnämmande	Elvira Niemi Fanny Thalén	Hedersomnämmande	Helen Korpak, Helsingfors Jenny Sandells, Jakobstad
2020 DIKTER		2012 DIKTER	
I	Ellenore Wentjärvi	I	Emma Mattsson, Jakobstad
II	Emma Levo	II	Sylvia Javén, Nagu
III	Christoffer Steffansson	III	Valter Holmström, Helsingfors
Hedersomnämmande	Alexandra Harald Sandra Holmqvist	Hedersomnämmande	Emma Malmberg, Enklinge, Åland
2019 NOVELLER		2011 NOVELLER	
I	Mathilda Larsson, Helsingfors	I	Celia Hillo, Helsingfors
II	Jessika Kriss Holmlund, Åbo	II	Jenny Langenskiöld, Esbo
III	Oskar Lindholm, Helsingfors	III	Ylva Vikström, Åb
Hedersomnämmande	Mårten Sandström, Berlin Sarah Åkerman, Vasa	Hedersomnämmande	Eivor Bäck, Åbo Malou Ziliacus, Malmö
2018 DIKTER		2010 DIKTER	
I	Rosanna Fellman, Jakobstad	I	Martina Molis-Mellberg, Esbo
II	Emma Kanckos, Pedersöre	II	Linnea Tillema, Mariehamn
III	Ellinore Lindberg, Tenala	III	Karoline Berg, Borgå/Berlin
Hedersomnämmande	Lina Bonde, Nykarleby Axel Vienonen, Åbo	Hedersomnämmande	Maria Nyberg, Helsingfors

2009 NOVELLER		2001 NOVELLER	
I	Emma-Lotta Säätelä, Vasa/Uppsala	I	Hannele Rabb, Malax
II	Tove-Marie Börg, Vasa/Åbo	II	Jan Glantz, Helsingfors
III	Andreas Söderlund, Ekenäs/Jönköping	III	Maria Nygård, Kaskö/Helsingfors
Hedersomnämmande	Celia Hillo, Helsingfors Julia Lindström, Svalöv, Sverige Nina Othman, Jakobstad/Åbo	Hedersomnämmanden	Lina Löfqvist, Karleby Lorenz Backman, Helsingfors
2008 DIKTER		2000 DIKTER	
I	Lina Löfqvist, Karleby/Stockholm	I	Ulrika Nielsen, Nykarleby
II	Helen Korpak, Helsingfors	II	Karoline Berg, Borgå
III	Fredrik Bäck, Helsingfors	III	Maria Salomaa, Helsingfors
Hedersomnämmande	Emma Strömberg, Larsmo Ida Nyström, Vasa	Hedersomnämmande	Maii Öst, Pyttis
2007 NOVELLER		1999 NOVELLER	
I	Kaj Korkea-aho, Esse/Åbo	I	Ika Österblad, Korsholm
II	Sebastian Johans, Mariehamn/Uppsala	II	Monica Ålgars, Pargas
III	Stefan Nyman, Närpes/Åbo	III	Jean Lindén, Vasa
Hedersomnämmanden	Jenny Björklund, Jakobstad/Åbo Fredrik Bäck, Helsingfors	Hedersomnämmande	Anna Friman, Hangö/Helsingfors Kaj Korkea-aho, Esse/Pedersöre Malin Kivelä, Helsingfors
2006 DIKTER		1998 DIKTER	
I	Matilda Södergran, Korsnäs	I	Catharina Gripenberg, Jakobstad/ Helsingfors
II	Emma Strömberg, Larsmo	II	Yaba Holst, Helsingfors
III	Sebastian Johans, Mariehamn/Uppsala	III	Sanna Tahvanainen, Åbo
Hedersomnämmande	Fredrik Bäck, Helsingfors	Hedersomnämmande	Henrik Robert Paetau, Helsingfors Sanna Huldén, Helsingfors
2005 NOVELLER		1997 NOVELLER	
I	Freja Rudels, Dragsfjärd/Åbo	I	Sara Ehnholm Hielm, Helsingfors
II	Martin Welander, Helsingfors	II	Jan-Erik Karlsson, Helsingfors
III	Sofia Sjö, Pedersöre/Åbo	III	Karin Huber, Helsingfors
Hedersomnämmande	Jenny Nyberg, Helsingfors Petter Sandelin, Jakobstad/Vasa	Hedersomnämmande	Anna Friman, Hangö/Helsingfors
2004 DIKTER		1996 DIKTER	
I	Bosse Hellsten, Nykarleby/Karleby	I	Robin Valtiala, Grankulla/Esbo
II	Mari Lindman, Åbo	II	Ann-Louise Gammelgård (Ann-Luise Bertell), Oravais/Helsingfors
III	Martin Högstrand, Mariehamn	III	Hannele Mikaela Taivassalo, Nedervetil/Helsingfors
Hedersomnämmande	Sissel Korpisola, Esbo Jessica Poikkijoki, Jakobstad	Hedersomnämmande	Sanna Tahvanainen, Åbo
2003 NOVELLER		1995 NOVELLER	
I	Malin Klingenberg, Nykarleby/Åbo	I	Jan Näls, Helsingfors
II	Lina Löfqvist, Karleby	II	Barbro Björkfelt, Åbo/Helsingfors
III	Fredrik Sonck, Mariehamn	III	Theresa Norrmén, Vasa/Helsingfors
Hedersomnämmande	Alexandra Sundberg, Hangö	Hedersomnämmande	Joakim Enegren, Helsingfors Mikaela Hasán, Helsingfors
2002 DIKTER			
I	Heidi von Wright, Sundom/Åbo		
II	Linnea Rönnholm, Åbo		
III	Karin Erlandsson, Åbo/Nykarleby		
Hedersomnämmande	Paula Rehn, Helsingfors Anna Sarelin, Helsingfors		

1994 DIKTER	
I	utdelades inte
II	Sebastian Nyberg, Esbo/Sibbo
III	Bert-Henrik Enquist, Nagu
Hedersomnämmande	Thomas Brunell, Helsingfors

1993 NOVELLER	
I	Marit Lindqvist, Helsingfors
II	Nelly Laitinen, Esbo
III	Casper Almqvist, Helsingfors

1992 DIKTER	
I	utdelades inte
II	Alexandra Biaudet, Helsingfors och Katarina Blomqvist, Åbo/Köpenhamn
III	Hanna Ilander, Borgå
Hedersomnämmande	Ca Lindelöf, Helsingfors Sebastian Nyberg, Sibbo

1991 NOVELLER	
I	Ca Lindelöf, Helsingfors
II	utdelades inte
III	Annika Rautoma, Helsingfors och Catharina Östman, Vasa
Hedersomnämmande	Anita Borgmästars, Korsholm Marina Lindén (Giljam), Helsingfors

1990 DIKTER	
I	John Enroth, Pargas
II	Maria Antas, Helsingfors
III	Carina Nynäs, Åbo
Hedersomnämmande	Ralf Andtbacka, Åbo Ulrika Bengts; Helsingfors

1989 NOVELLER	
I	Pia Maria Flodin, Åbo
II	Minna Karsten, Helsingfors
III	Bernt Österman, Helsingfors
Hedersomnämmande	Joel Backström, Helsingfors Sam Cygnel, Dragsfjärd

1988 DIKTER	
I	Mårten Westö, Helsingfors
II	Margaretha Hupa, Åbo
III	Pia Kiviho, Vanda och Maria Alander, Helsingfors
Hedersomnämmande	Mika Kosunen, Helsingfors Carina Karlsson, Åland

1987 NOVELLER	
I	Tomas Jansson, Åbo
II	utdelades inte
III	Henrika Ringbom, Helsingfors och Jan-Erik Andelin, Åbo
Hedersomnämmande	Barbo Elgert, Helsingfors Ursula Vuorenlinna, Helsingfors Monika Fagerholm, Helsingfors Matilda Matsson, Stockholm Hans Raab, Tübingen

